

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 505/2021-6

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla a sudcov Petra Straku (sudca spravodajca) a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 6C/162/03 z 30. novembra 2009 a rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č. k. 17Co/30/2010 zo 16. marca 2010 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 15. júna 2021 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd napadnutými rozhodnutiami. Tiež navrhuje napadnute rozhodnutia zrušiť.
2. Sťažovateľ podal na okresnom súde žalobu, ktorou sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia z titulu investícií do majetku, ktorý mal v nájme a na ktoré mal predkupné právo. Sťažovateľ si tiež uplatnil nárok na náhradu škody vo forme ušlého zisku, ktorý nedosiahol z dôvodu, že žalovaný mu zabránil podnikat' v priestoroch, na ktoré mal uzatvorenú nájomnú zmluvu do 31. decembra 2000. Právny predchodca žalovaného nerešpektoval nájomnú zmluvu a neplatne od nej odstúpil. Okresný súd žalobu sťažovateľa napadnutým rozsudkom zamietol. Krajský súd napadnutým rozsudkom rozsudok okresného súdu potvrdil.
3. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti uviedol, že jedenásť rokov sa pred všeobecnými súdmi domáhal náhrady škody z titulu neplatného skončenia nájomnej zmluvy s predkupným právom.

II. Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

II.1. K namietanému porušeniu rozsudkom okresného súdu:

4. Ústavný súd vo vzťahu k tejto časti ústavnej sťažnosti v súlade so svojou ustálenou judikatúrou zdôrazňuje, že jeho právomoc rozhodovať o sťažnostiach podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je založená na princípe subsidiarity. Podstata a účel princípu subsidiarity vychádza z toho, že ochrana ústavnosti nie je a ani podľa povahy veci nemôže byť výlučne úlohou ústavného súdu, ale úlohou všetkých orgánov verejnej moci v rámci im zverených kompetencií. Ústavný súd predstavuje v tejto súvislosti *ultima ratio* inštitucionálny mechanizmus, ktorý sa uplatní až v prípade nefunkčnosti všetkých ostatných orgánov verejnej moci, ktoré sa na ochrane ústavnosti podieľajú. Opačný záver by znamenal popieranie princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu (III. ÚS 149/04, IV. ÚS 135/05, II. ÚS 156/09, I. ÚS 480/2013). Z princípu subsidiarity právomoci ústavného súdu možno vyvodit' ústavný príkaz pre každú osobu, ktorá namieta porušenie svojho základného práva, v zmysle ktorého musí rešpektovať postupnosť ústavnej ochrany, a preto pred tým, ako podá sťažnosť ústavnému súdu, musí požiadať o ochranu ten orgán verejnej moci, ktorého kompetencia predchádza právomoci ústavného súdu (IV. ÚS 128/04, II. ÚS 734/2017).

5. Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred inými orgánmi verejnej moci, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (V. ÚS 115/07, IV. ÚS 373/2014).

6. Ako z ústavnej sťažnosti vyplýva, sťažovateľ proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie, o ktorom následne rozhodol krajský súd, preto právomoc krajského súdu na preskúmanie rozsudku okresného súdu v tejto časti vylučuje právomoc ústavného súdu na prerokovanie ústavnej sťažnosti. Vychádzajúc z uvedeného, bolo preto potrebné ústavnú sťažnosť sťažovateľa v časti smerujúcej proti rozsudku okresného súdu odmietnuť podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZUS“) pre nedostatok právomoci ústavného súdu na jej prerokovanie.

II.2. K namietanému porušeniu rozsudkom krajského súdu:

7. Podľa § 124 ZUS ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

8. Podľa § 56 ods. 2 písm. f) ZUS môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania ktorý je podaný oneskorene.

9. Sťažovateľ podal ústavnú sťažnosť po viac ako desiatich rokoch od nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty od jeho doručenia. Vzhľadom na uvedené preto ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. f) ZUS ako podanú oneskorene.

10. Ústavný súd vzhľadom na uvedené dôvody nemal inú možnosť, než ústavnú sťažnosť odmietnuť, a z dôvodu procesnej ekonomiky už neaktivoval proces odstraňovania nedostatkov ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. septembra 2021

Robert Šorl
predseda senátu